

Р Е Ш Е Н И Е № 160

гр.Перник, 03 ноември 2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при участието на секретаря Е.В. и прокурора , като разгледа докладваното от съдията адм. дело № **244** по описа за 2011 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството пред Административен съд Перник е по повод жалбата на М.А.В. ***, собственик на МПС л.а. "Сеат Ибиза" ДК№ РК1993АХ, против заповед за налагане ПАМ № РД 14-21-1375/16.V.2011 г., на началник на ОО КД ДАИ Перник, с която на основание чл. 106а, ал. 1, т. 1, ал. 2, т. 1 и 4 от ЗАвТП е разпоредено спиране на автомобила от движение за срок от 6 месеца, чрез сваляне и отнемане на табела с регистрационен номер и отнемане на свидетелството за регистрация на автомобила както и определянето на място за домуване на автомобила.

Жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразно наложена ПАМ и иска отмяна на оспорвания административен акт.

Ответникът по жалбата оспорва основателността и изразява становище да бъде отхвърлена.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е процесуално допустима и неоснователна.

Не се спори, че на 13.V.2011 г. при съвместна проверка на органи на ДАИ и полицейски служители е констатирано, че трето неучастващо в порцеса лице е извършвало нерегламентирани превози срещу заплащане на територията на гр. Радомир с МПС – лекия автомобил – собственост на жалбоподателя. По делото бяха изслушани свидетели, от показанията на които, наред с приложените АУАН и обяснения, снети при извършване на проверката, се установи, че майката на жалбоподателя е извършвала превоз на пътници с автомобила, без да има разрешение за таксиметрови услуги. Ангажираните от жалбоподателя свидетели не дават показания, които да оборят констатациите на проверяващите. Не се противопоставиха доказателствени средства, налагащи приемане на обратно доказване на фактите по АУАН и при извършване на проверката.

Безспорно е, че жалбоподателят е собственик на визираното в оспорваната заповед моторно превозно средство. Не се спори, че на 13.05.2011г., и не само тогава с автомобила е извършен превоз на пътници срещу заплащане без водача на превозното средство да притежава надлежно разрешение за това. Спорът по делото е досежно приложението на материалния закон. Автомобилният превоз на пътници е дейност с повишен риск за живота и здравето на хората. Това е наложило за упражняването ѝ законодателят да установи императивно специални изисквания гарантиращи определено ниво на професионална компетентност, благонадеждност и финансова стабилност.

Значимостта на ценностите, върху които тази професионална дейност рефлектира, е обусловила подробността на регламентацията ѝ на национално и на европейско ниво. Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗАвтП за извършване на обществен превоз на пътници е необходим лиценз за територията на страната, лиценз на Общността или удостоверение за регистрация. Условието, на които трябва да отговаря обществения превозвач са подробно разписани в общностния акт – Директива 96/26/ЕО, и в Закона за автомобилните превози. Извършването на която и да е от формите на дейността без надлежно разрешение е въздигнато от законодателя в административно нарушение – чл. 93, ал. 1 ЗАвтП, за което се носи административно наказателна отговорност. С оглед на изложеното абсолютно неоснователни са твърденията на жалбоподател В., че със неин собствен автомобил не е извършван обществен превоз, бил предоставен на майка ѝ за послужване и последната да си върши лична работа.

Забраната за извършване на превоз на пътници срещу заплащане без лиценз/удостоверение за регистрация е въведена в ЗАвтП като форма на административно нарушение, за което се налага определена от законодателя санкция.

Неоснователно е и твърдението му за неприложимост спрямо нея на разпоредбите на Закона за автомобилните превози и Закона за движение по пътищата, тъй като извършения със собствения му автомобил превоз на пътници не е обществен, а бил осъществяван личен превоз от родственик на жалбоподателя. Законодателят, в §1, т. 1 ЗАвтП ясно посочил, че обществен е всеки превоз с моторно превозно средство срещу заплащане. По делото, няма спор, че с моторното превозно средство, собственост на касатора, е извършен превоз срещу заплащане. По аргумент за по силно основание, тази форма на обществен превоз “на цената на билета” с лични МПС и без съответна регистрация за извършване на транспортни таксиметрови услуги е манифестирана на територията на област Перник. Този факт е достатъчен, за да се дефинира осъществения превоз като обществен и с оглед на това деянието/нарушението да попадне под разпоредбите на закона.

От доказателствата по делото е безспорно, че проверката на автомобила на В. е извършена от служители на ДАИ, съвместно с органи на полицията, които в рамките на служебната си ангажираност са направили своите констатации, послужили като фактическо основание за налагане на оспорваната в заповедта ПАМ. Проверката е извършена от компетентен орган, поради което твърденията на жалбоподателя, че заповедта е немотивирана не се оправдават, предвид конкретиката на установеното от проверяващите.

Неоснователни са и твърденията, че нарушението е извършено не от нея и че мярката е наложена на единственото му превозно средство. Начинът на изпълнение на принудителната административна мярка по чл. 106а, ал. 1, т. 1 ЗАвтП – спиране от движение, определен в ал. 2, т. 1 на същата норма, – чрез сваляне на предната табела с регистрационен номер и отнемането ѝ заедно с документа, удостоверяващ регистрацията на превозното средство, неминуемо изисква адресат на мярката да е и лицето, на което е регистрираното превозно средство. Съгласно чл. 143, ал. 1 Закона за движение по пътищата, регистрацията се извършва именно на името на собственика. С оглед на това точно от него следва да бъде отнет удостоверителния документ. Фактът, че тя лично не извършва нерегламентиран превоз е ирелевантен за изпълнението на мярката. Никакво значение няма и факта, че това е нейно лично превозно средство.

Жалбоподателят, съответно лицето, което извършило превоза, е/са нарушил императивните разпоредби на закона – осъществил превоз на пътници срещу заплащане, без да спази законовите изисквания за извършване на тази правно-регламентирана дейност. Видно от изложеното, invoкираните от жалбоподателя отменителни основания са неоснователни, в техния контекст – немотивирани и изложени житейски, съобразно негативния ефект на наложената ПАМ. Административният орган правилно е установил фактите по делото и приложил вярно материалния закон. При неоснователност на отменителните основания, излагани от жалбоподателя и след извършена служебна проверка на валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, съдът счита, че обжалваната заповед е правилна и законосъобразна, а жалбата, като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изложеното, Административен съд Перник,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М.А.В. ***, против заповед за налагане ПАМ № РД 14-21-1375/16.V.2011 г., на началник на ОО КД ДАИ Перник.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

Съдия:/п/